

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 34.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 23. August 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Undtagelseslove for Kvinder.

De ny Beskyttelseslove for de kvindelige Arbejdere mod Nattearbejde i Fabrikker virker oprørende paa Kvinderne overalt i Udlandet, hvor disse Love bliver drøftede. Kvinderne er dels alvorlig bekymrede, dels harmfulde over dette Overgreb i deres Ret til paa en hæderlig Maade at ernære sig.

Allerede i Januar skrev en kvindelig Arbejder til os fra Berlin; det var i Anledning af Kejserens Fødselsdag: „I Tirsdags var det Kejserens Fødselsdag, hvem der den Aften saa Berlins flotte Façader og de oplyste Vinduer, kunde næppe tænke sig, at der inde i Baghusene sad 45,000 Arbejdsløse med deres Familjer, som ikke ejede et Lys til at oplyse deres fattige Stue med. Om Formiddagen maatte alle Drengene i Skolerne synge for Kejseren; de smaa Pigers Sang havde Majestæten af Guds Naade ikke Øre for. Han er fuldblods Militær, og han har for nylig givet os et nyt Bevis paa, at hans Tanke kun gaar ud paa at faa Soldater.

Der er nemlig udkommet en Lov, som træder i Kraft den første April, og som forbyder enhver frugtsommelig Kvinde at arbejde længere end til syvende Maaned af Svangerskabet og først begynde igen seks Uger efter Nedkomsten. Dette for, at den opvoksende Slægt ikke skal blive forkrøblet paa Grund af Moderens Arbejde; *men hvor Moderen skal faa Brødet fra i den Tid, hun ikke maa arbejde, det giver Loven hende ingen Besked om*; og som Samfundet nu er, er der mange Familjefædre, der ikke er i Stand til at udrede alle Udgifter i Hjemmet.“

I Frankrig har der været en alvorlig Debat om denne Lov i Senatet. Den gik

igennem ved første Behandling, og det franske Kvindeblad „Le droit de femme“ udtaler sig med stor Beklagelse over denne Lov. Det skriver:

„Senatet har nu endt første Behandling af Loven angaaende Børns og Kvinders Nattearbejde; thi det maa ikke glemmes, at Kvinderne i denne Lov er satte i Klasser med Børn.

Det er blevet dem forbudt at arbejde mere end 11 Timer om Dagen; desuden er Nattearbejdet forbudt, selv om dette Arbejde er mindre trættende, mindre langvarigt og mere fordelagtigt for dem. Nattearbejdet strækker sig nemlig i Almindelighed over et kortere Tidsrum end Dagsarbejdet og er bedre betalt.

Men Senatet har intet villet høre derom. Det har været Maalet at gøre Kvinden til et Barn.

Ganske vist er det sidste Ord ikke sagt endnu: Loven vil komme paa Tapetet igen efter Ferien — eller til næste Aar — til anden Behandling. Men lad os blot ikke gøre os Forhaabninger; der er ingen Sandsynlighed for, at Forsamlingen i Luxembourg (Senatet) skulde komme bort fra sin første Afstemning.

Lad os imidlertid tænke os, angaaende Nattearbejdet, at det er ikke alene de republikanske Senatorer, der har hævdet den samme Frihed for Arbejdere som for Arbejdere; en Reaktionær, M. Buffet, hylder de samme Grundsætninger. Han bemærkede, at der gør sig forskellige Meninger gældende angaaende gifte Kvinders Nattearbejde. Nogle Arbejdsgivere stiller sig meget fjendtligt til det, de betragter det som mindre heldigt for Arbejdernes Sundhed og Moral; men man har ved nøjere Undersøgelse faaet at vide, at disse Arbejdsgivere ikke har Nattearbejde, og at de, som en Følge deraf, intet kender til det.

En stor Mængde andre derimod tager Parti for Nattearbejdet og erklærer, at baade Arbejdere og Arbejdere foretrækker det for Dagsarbejde.

Fra de Arbejdsgiveres Side, hvis Udsagn synes tvivlsomme, foreligger der Vidnesbyrd fra Arbejdere, som bekræfter det. Resultatet foreligger i et vist Antal for Undersøgelseskommisionen af Arbejdere og Arbejdere afgivne Erklæringer, der gaar ud paa, at Kvinderne overalt, i deres Husholdnings og *Familjes Interesse*, foretrækker Nattearbejde fremfor Dagsarbejde. Loven vil berøve Kvinderne en Mængde Arbejde, og, dersom denne Ordning bliver antaget, vil M. Buffet finde det i sin Orden at foreslaa Senatet at votere alle disse ulykkelige Udplyndrede en Skadeserstatning.

„Den franske Industri,“ sagde han, „kan ikke florere under saadanne Vilkaar. Den trænger til Frihed og Foretagsomhed, og alle de Forordninger, ved hvilke De søger at indskrænke den, vil foraarsage dens Ødelæggelse og maaské dens Død. Hvad mig angaar, saa betragter jeg disse Love, der foregives at være i Arbejdernes Interesse, *som lige stridende mod Arbejdernes og Arbejdsgivernes Interesse.*“

Dette, støttet, som det har været, af forskellige, allerede af os citerede, Taleres Betragtninger — i Særdeleshed M! Bérenger's overbevisende Bemærkninger — har ikke kunnet overvinde Senatets Stædighed.

Efter at Deputeretkammeret allerede har afvist den fri Ret til Arbejde for voksne Kvinder, selv ugifte eller Enker uden Børn, kan vi ikke mere gøre os noget Haab om at opnaa den mindste Formildelse i denne barbariske Lovs uretfærdige Forordninger.

Hvad vil nu blive Følgerne af en saadan Tingenes Tilstand?

Enhver kan gætte sig til det: I mange